

(สำเนา)
เลขรับ ๖๘/๒๕๖๖ วันที่ ๔ ต.ค. ๒๕๖๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ บัวประทุม ผู้เสนอ
(นายอนุรักษ์ บัวประทุม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)	ภัสริน รามวงศ์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สิริลภัส กองตระการ	ผู้เสนอ
	(นางสาวภัสริน รามวงศ์)			(นางสาวสิริลภัส กองตระการ)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ)	พริษฐ์ วัชรสินธุ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ประสิทธิ์ ปัทมพงศ์ศักดิ์	ผู้เสนอ
	(นายพริษฐ์ วัชรสินธุ)			(นายประสิทธิ์ ปัทมพงศ์ศักดิ์)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ)	จระยุทธ จตุรพรประสิทธิ์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สกล สุนทรวานิชย์กิจ	ผู้เสนอ
	(นายจระยุทธ จตุรพรประสิทธิ์)			(นายสกล สุนทรวานิชย์กิจ)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ)	ปิยรัฐ จงเทพ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ปารมี ไวจงเจริญ	ผู้เสนอ
	(นายปิยรัฐ จงเทพ)			(นายปารมี ไวจงเจริญ)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ)	ชลธิชา แจ้จเร็ว	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์	ผู้เสนอ
	(นางสาวชลธิชา แจ้จเร็ว)			(นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ)	วุฒินันท์ บุญชู
(นายวุฒินันท์ บุญชู)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์
(นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ชุตีพงศ์ พิภพภิญโญ
(นายชุตีพงศ์ พิภพภิญโญ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
(นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ฐิติกันต์ ฐิติพฤตมิกุล
(นายฐิติกันต์ ฐิติพฤตมิกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พิมพ์กาญจน์ กิริติวิราภรณ์
(นางสาวพิมพ์กาญจน์ กิริติวิราภรณ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	วรภพ วิริยะโรจน์
(นายวรภพ วิริยะโรจน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	กันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์
(นายกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	เอกราช อุดมอำนาจ
(นายเอกราช อุดมอำนาจ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พนิดา มงคลสวัสดิ์
(นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

นายวุฒิพันธุ์ อภิไชยวาทย์/เจ้าของเรื่อง
กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑
นางสาวภิญญลักษณ์ พิมพ์ธัญมงคล/พิมพ์
นางสาวสมพร นมขุนทด/ทาน
นางสาวประวีวรรณ ถึงฝั่ง/ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตร ต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรมหรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๗ (๒))

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้นหลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเขียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร และไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาคriminal หรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๘ (ค.ศ. ๒๐๐๖) (General Comment No. ๘ (๒๐๐๖) The Right of the Child of Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทย เป็นรัฐภาคี ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๕๖๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๒) ทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร แต่ต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเยียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า”

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้นหลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเขียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร และไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต่อว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๘ (ค.ศ. ๒๐๐๖) (General Comment No. ๘ (๒๐๐๖) The Right of the Child of Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเขียนตีหรือทำโทษได้อันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๗ (๒))

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ	1-1
1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ	1-1
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ	2-1
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ	2-2
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-2
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2-2
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-4
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-2
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-3
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-3
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-3
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-4
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-4
9. บทกำหนดโทษ	3-4
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	4-1

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดย นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สืบเนื่องจากปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้น หลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเขียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่าส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร และไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ 8 (ค.ศ. 2006) (General Comment No. 8 (2006) The Right of the Child of Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ 2 (พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยมีผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบ สรุปได้ดังนี้

- ฝ่ายเห็นด้วย สรุปได้ว่า การทำร้ายจะส่งผลให้เด็กรับรู้แค่ความเจ็บและความกลัว แต่จะไม่ได้สอนให้เด็กเรียนรู้ความผิด เนื่องจากการเขียนตีหรือการทารุณกรรม ไม่ใช่การสั่งสอนที่เหมาะสมกับยุคสมัยใหม่ ตรงกันข้ามกลับส่งผลกระทบต่อบาดแผลในจิตใจเด็ก ทั้งนี้ ร่างกฎหมายฉบับนี้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและเป็นไปตามข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ 8 (ค.ศ. 2006) ที่ออกตามอนุสัญญาฯ ที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิเด็กและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่จะนำไปสู่การมีมาตรการที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก (The best interest of child) ต่อไป

- ฝ่ายไม่เห็นด้วย สรุปได้ว่า การลงโทษเด็กโดยการเขียนตีควรกระทำได้ เพียงแต่ให้อยู่ในขอบเขตอันควร ไม่ให้ถึงกับเลือดออก ควรห้ามเพียงมิให้ทำอันตรายร้ายแรงต่อเด็กเพียงเท่านั้น

โดยมีข้อสังเกตว่า การแก้ไขกฎหมายไม่สามารถแก้ปัญหาได้ จะต้องแก้ที่จิตสำนึกของคน นอกจากนี้ บทบัญญัติของกฎหมายยกต่อการการตีความ โดยเฉพาะคำว่า “ด้อยค่า” ควรกำหนดถ้อยคำให้ชัดเจนกว่านี้ เช่น ห้ามตี ห้ามใช้ทำงานบ้าน ห้ามประจาน เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ผลกระทบของร่างพระราชบัญญัตินี้ พบว่า มีความสอดคล้องกับ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) และ ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ 8 (ค.ศ. 2006) (General Comment No. 8 (2006): The Right of the Child of Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ตลอดจนพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประชาชนจะได้รับประโยชน์ กล่าวคือ จะก่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของเด็กที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต และเป็นกำลังของประเทศชาติ เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพิ่มการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยหน้าที่ของผู้ปกครอง คือ การอบรมสั่งสอนบุตรหลาน รวมถึงการให้วินัย การสั่งสอนแทนการเฆี่ยนตีลูกจะช่วยให้เกิดการตระหนักรับรู้ใหม่ในสังคมว่าการที่เราอบรมเด็กให้มีวินัยหรือสั่งสอนในทางที่สมควรนั้นมีอีกหลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นตัวอย่างที่ดีจากพ่อแม่ และเข้าใจถึงพัฒนาการและปัญหาของเด็กให้มากขึ้น นอกจากนี้ ยังลดปัญหาการใช้ความรุนแรงในสังคม เนื่องจากเด็กที่ถูกทำร้ายร่างกาย เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะมีแนวโน้มที่จะชอบใช้ความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อสังคมในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นเป็นกฎหมายทั่วไป หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในประเด็นนี้แล้ว ควรพิจารณาถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะทางด้วย เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

1. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตร ต้องไม่เป็นการทารุณกรรมหรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1567 (2))

2.2 เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้น หลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเขียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่าส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร และไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาคriminalกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไปฉบับที่ 8 (ค.ศ. 2006) (General Comment No. 8 (2006) The Right of the Child of Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ 2 (พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้น หลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเขียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่าส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร และไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไปฉบับที่ 8 (ค.ศ. 2006) (General Comment No. 8 (2006) The Right of the Child of Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ 2 (พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายณัฐวุฒิ บัวประทุม พรรคก้าวไกล ผู้เสนอ)
<p>มาตรา 1567 ผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิ</p> <p>(1) กำหนดที่อยู่ของบุตร</p> <p>(2) ทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน</p> <p>(3) ให้บุตรทำการงานตามสมควรแก่ความสามารถและฐานะรูป</p> <p>(4) เรียกบุตรคืนจากบุคคลอื่นซึ่งกักบุตรไว้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 1567 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(2) ทำโทษบุตรตมสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร แต่ต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเขียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า”</p>

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

1. กระทรวงยุติธรรม
2. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

1. สำนักงานศาลยุติธรรม
2. สำนักงานอัยการสูงสุด
3. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
4. สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
5. ภาคประชาสังคม
 - มูลนิธิคุ้มครองเด็ก
 - มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
 - มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไป

- ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตร เพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกาย หรือจิตใจ ไม่เป็นการเขียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า
2. ท่านเห็นว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีปัญหาอย่างไรบ้าง และเมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว จะสามารถแก้ไขปัญหามีอยู่ได้หรือไม่ อย่างไร
3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 45 วัน นับตั้งแต่วันที่ 19 ธันวาคม 2566 ถึงวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2567 นอกจากนี้ได้ขออนุมัติขยายระยะเวลาดำเนินการรับฟังความคิดเห็นออกไปอีก 15 วัน ตั้งแต่วันที่ 21 มกราคม ถึงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2567

5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 19 ธันวาคม 2566 ถึงวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

1. กระทรวงยุติธรรม
2. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
3. สำนักงานศาลยุติธรรม
4. สำนักงานอัยการสูงสุด
5. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
6. สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์

7. มุลนิธิคุ้มครองเด็ก
8. มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
9. มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

(1.4) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น (ไม่มี)

6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

โดยมีผู้เข้าชม จำนวน 1,316 ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน 26 ราย

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

โดยพบว่ามีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน 1 หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำความทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเยียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า มีผู้เห็นด้วย จำนวน 23 คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน 3 คน และมีผู้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 1 คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การทำร้ายจะส่งผลให้เด็กรับรู้แค่ความเจ็บและความกลัว แต่จะไม่ได้สอนให้เด็กเรียนรู้ความผิด - การลงโทษที่เหมาะสมต้องปราศจากการใช้ความรุนแรง ไม่ว่าจะทางกาย วาจา หรือความรู้สึก - การเยียนตีหรือการทารุณกรรม ไม่ใช่การสั่งสอนที่เหมาะสมกับยุคสมัยใหม่ ตรงกันข้ามกลับส่งผลกระทบต่อบาดแผลในจิตใจเด็ก - ควรมีการกำหนดสิทธิของผู้ปกครองเพื่อไม่ให้ใช้อำนาจเกินขอบเขตจนเป็นการละเมิดต่อตัวเด็ก - ความรุนแรงไม่ส่งผลดีใด ๆ ต่อเด็ก ต้องใช้เหตุและผล 	<ul style="list-style-type: none"> - การลงโทษเด็กโดยการเยียนตีควรกระทำได้เพียงแต่ให้อยู่ในขอบเขตอันควร ไม่ให้ถึงกับเลือดออก ควรห้ามเพียงมิให้ทำอันตรายร้ายแรงต่อเด็กเพียงเท่านั้น <i>(เว็บไซต์)</i>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เด็กเองก็ไม่รู้จะหันไปพึ่งใครบางครั้งถึงขั้นอยากหนีออกจากบ้านหรือฆ่าตัวตาย - ยุคสมัยเปลี่ยน กฎหมายก็ต้องเปลี่ยนคนเท่านั้น - มีวิธีการอื่นที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่จะให้รู้ว่าเด็กกระทำผิด (<i>เว็บไซต์</i>) - สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และเป็นไปตามข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ 8 (ค.ศ. 2006) ที่ออกตามอนุสัญญาฯ ที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิเด็กและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่จะนำไปสู่การมีมาตรการที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก (The best interest of child) ต่อไป (<i>กระทรวงยุติธรรม</i>) 	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ผู้แสดงความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา ได้มีข้อสังเกตว่า การแก้ไขกฎหมายไม่สามารถแก้ปัญหาได้ จะต้องแก้ที่จิตสำนึกของคน นอกจากนี้ บทบัญญัติของกฎหมายยากต่อการตีความ โดยเฉพาะคำว่า “ด้อยค่า” ควรกำหนดถ้อยคำให้ชัดเจนกว่านี้ เช่น ห้ามตี ห้ามใช้ทำงานบ้าน ห้ามประจาร เป็นต้น

2. ท่านเห็นว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีปัญหาอย่างไรบ้าง และเมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว จะสามารถแก้ไขปัญหามีอยู่ได้หรือไม่ อย่างไร (ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น)

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ไม่มี)

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

1. ความเป็นมาสภาพปัญหาความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้น หลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเฆี่ยนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่าส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร และไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไปฉบับที่ 8 (ค.ศ. 2006) (General Comment No. 8 (2006) The Right of the Child of Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ 2 (พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

ความสอดคล้องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ

มาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา 27 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

ฯ ล ฯ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child)

ข้อ 2

1. รัฐภาคีจะเคารพและประกันสิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้แก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ในเขตอำนาจของตน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติไม่ว่าชนิดใด ๆ โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติ ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิดหรือสถานะอื่น ๆ ของเด็ก หรือบิดา มารดา หรือผู้ปกครองตามกฎหมาย

2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อที่จะประกันว่าเด็กได้รับการคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติ หรือการลงโทษในทุกรูปแบบ บนพื้นฐานของสถานภาพ กิจกรรมความคิดเห็นที่แสดงออกหรือความเชื่อของบิดา มารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือสมาชิกในครอบครัวของเด็ก

ฯลฯ

ข้อ 19

1. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ด้านนิติบัญญัติ บริหาร สังคมและการศึกษา ในอันที่จะคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิต การทำร้าย หรือการกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึงการกระทำอันมิชอบทางเพศ ขณะอยู่ในความดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล

ฯลฯ

ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ 8 (ค.ศ. 2006) (General Comment No. 8 (2006): The Right of the Child of Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment)

คณะกรรมการได้มีการออกความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 8 เพื่อเน้นย้ำถึงพันธกรณีของรัฐภาคีทุกฝ่ายที่จะต้องดำเนินการอย่างรวดเร็วเพื่อห้ามและขจัดการลงโทษทางร่างกายทั้งหมด และรูปแบบการลงโทษที่โหดร้ายหรือร้ายกาจที่สุดอื่น ๆ ต่อเด็ก และเพื่อร่างกฎหมายและการสร้างความตระหนักรู้อื่น ๆ และ มาตรการทางการศึกษาที่รัฐต้องดำเนินการ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

มาตรา 4 ผู้ใดกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้ความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ด้วย ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ผลกระทบจากการทารุณกรรม การเฆี่ยนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร ที่ความรุนแรงมีต่อการพัฒนาสมองของเด็ก การบาดเจ็บในวัยเด็กถือเป็นอันตรายอย่างยิ่ง เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็กในอนาคต เด็กที่อยู่ในสภาวะหวาดกลัวตลอดเวลาจะไม่พัฒนาวิถีประสาทเหมือนเด็กคนอื่น ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเผชิญปัญหาของเด็ก และอาจแสดงออกมาเป็นความกลัวสุดขีดหรือทำอะไรไม่ถูก ตลอดจนมีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
2. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

- ไม่มี -

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

หน้าที่ของผู้ปกครอง คือ การอบรมสั่งสอนบุตรหลาน รวมถึงการให้วินัย การสั่งสอน แทนการเฆี่ยนตีลูกจะช่วยให้เกิดการตระหนักรับรู้ใหม่ในสังคมว่าการที่เราอบรมเด็กให้มีวินัยหรือสั่งสอน ในทางที่สมควรนั้นมีอีกหลายวิธีไม่ว่าจะเป็นตัวอย่างที่ดีจากพ่อแม่ และเข้าใจถึงพัฒนาการและปัญหาของ เด็กให้มากขึ้น นอกจากนี้ ยังลดปัญหาการใช้ความรุนแรงในสังคม เนื่องจากเด็กที่ถูกทำร้ายร่างกาย เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะมีแนวโน้มที่จะชอบใช้ความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อสังคมในอนาคต

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

จะก่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของเด็กที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต และเป็นกำลังของประเทศชาติ เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพิ่มการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติอนุญาต

มี ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

มี ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

9. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
- โทษทางอาญา
- โทษทางปกครอง
- โทษปรับเป็นพินัย
- โทษอุปรกรณ์

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม 2567

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร